

451 - وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا عِنْدَ طَنِّ عَبْدِيِّ بْيِ، وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يُكْرِنِي – وَاللَّهُ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ يَجِدُ ضَالَّةً بِالْفَلَّةِ – [وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شَيْرًا تَقَرَّبَتِي إِلَيْهِ ذِرَاعًا]، وَمَنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبَتِي إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِذَا أَقْبَلَ إِلَيَّ يَمْشِي، أَقْبَلْتُ إِلَيْهِ أَهْرُولُ» مُتَّقِعٌ عَلَيْهِ، وَهَذَا لَفْظٌ إِحْدَى رِوَايَاتِ مُسْلِمٍ [خ 7405، م 2675 في التوبة، باب الحض على التوبة].

وَتَقْدَمَ شَرْحُهُ فِي الْبَابِ قَبْلَهُ [برقم 423].

وَرُوِيَ فِي «الصَّحِيحَيْنِ»: «وَأَنَا مَعُهُ حِينَ يُكْرِنِي» بِالنُّونِ، وَفِي هَذِهِ الرِّوَايَةِ «حِينَ» بِالثَّاءِ كَلَاهُما صَحِحٌ. [م 2675/21 في التوبة، باب فضل الذكر والدعاء].

451. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳ алайҳи васаллам шундай дедилар: «Аллоҳ азза ва жалла айтди: «Мен бандамнинг Мен ҳақимдаги гумонидаман. У Мени эсласа, у билан биргаман. Аллоҳга қасамки, Аллоҳ таоло бандасининг тавбасидан бирортангиз чўлда йўқотган нарсасини топгандаги (хурсандчилиги)дан кўпроқ хурсанд бўлади. Ким Менга бир қарич яқинлашса, Мен унга бир зироъ яқинлашаман. Ким Менга бир зироъ яқинлашса, Мен унга бир қулоч яқинлашаман. У Мен томон юриб келса, Мен у томон югуриб келаман».»

Мұттафақұн алаіх.

Шарҳ: Бу ҳадиснинг шарҳи 423-ҳадисда келган.

Зироъ - қадимги узунлик ўлчовларидан бўлиб, ўрта бўйли одамнинг тирсагидан бармоқ учигача бўлган оралиққа қиёсан олинган. Зироъ бугунги ўлчовда 46,2 смга тўғри келади.

Шориҳлар «гумонидаман» деган сўзни шундай изоҳлашган: «Бандам Мен ҳакимда яхши гумонда бўлиб, мағфиратимдан умидвор бўлса, кечираман. Раҳматимдан ноумид бўлиб, гуноҳга ботса, мени иқоб қилади, деб Мен ҳакимда бадгумон бўлса, жазолайман», деган маънода тушуниш мумкин. Умидвор бўлиш мусулмонга хос, ноумид бўлиш эса кофирга хос амалdir».

Ушбу ҳадиси кудсий Аллоҳ таолонинг бандаларга нисбатан лутфу марҳамати ва илтифотининг намойишидир. Ҳадиси шарифдаги яқинлашиш ва ҳаракатланиш маънолари мажозий бўлиб, масофани эмас, маънавий муносабатни, маънан яқин бўлишни билдиради.

Манба: hadis.islom.uz

